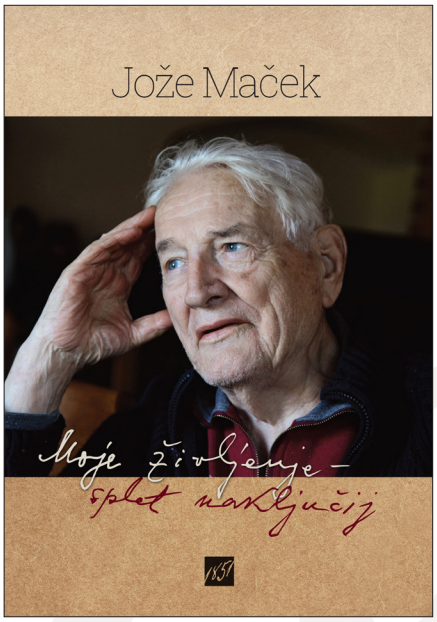
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

JOŽE MAČEK, MOJE ŽIVLJENJE – SPLET NAKLJUČIJ

Zgodba, kot jo je spisalo življenje izjemnega Slovenca

V svojem avtobiografskem delu akademik dddr. Jože Maček opisuje svoje življenje od otroštva do današnjih dni. Avtor se spominja oseb in dogodkov, ki so sooblikovali njegovo življenje, in jih postavlja v kontekst zgodovinskih okoliščin, ki so zlasti ob dogodkih druge svetovne vojne odločilno zaznamovale njegovo življenjsko pot. Po realističnem slogu, natančnih opisih in doživetem memoarskem toku pripovedi bralcu odpre vrata svojega življenja in ga popelje tudi do najbolj osebnih kotičkov.

V knjigi avtor opisuje domači kraj, rod in dom, nato šolanje za trgovski poklic in vajeniško obdobje, delo v kmetijski zadrugi in obiskovanje večerne gimnazije v Celju, šolanje na srednji kmetijski šoli, študij agronomije, službovanje na biotehniški fakulteti, doktorski študij v Nemčiji, vrnitev v domovino, akademsko kariero, svoja raziskovalna področja, članstvo v akademijah in združenjih ter nekaj drobcev iz zasebnega življenja. Ob tem se bralcu razkriva veliki človek z izjemno širino znanj, s tremi doktorati in obsežnim opusom znanstvenih del z več disciplin. Knjiga je obogatena s slikovnim gradivom iz družinskega arhiva.

Podatki o knjigi

- Naslov: Moje življenje – splet naključij
- Avtor: dddr. Jože Maček
- Urednica: Martina Rozman Salobir
- Velikost: 165 mm x 235 mm
- Vezava: trda vezava
- Število strani: 312
- ISBN: 978-961-278-597-0
- Cena: 29 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Jože Maček, dr. agronomije, ekonomije in zgodovinskih znanosti, rojen leta 1929 pri Sv. Petru pri Laškem, se je poleg svojega poglavitnega delovnega področja (predavatelj na Biotehniški fakulteti) posvečal predvsem znanstvenoraziskovalnemu delu. S tega področja je objavil več deset knjig ter številne razprave, prispevke in recenzije. Za svoje izvirno in plodno delo je prejel vrsto priznanj in nagrad, med drugim Zoisovo nagrado za življenjsko delo (2005). Je redni član SAZU v Ljubljani in Evropske akademije znanosti in umestnosti v Salzburgu ter dopisni član Hrvatske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu.

Iz knjige

Domači kraj, rod in dom

V Laškem hribovju, ki se razprostira na levi strani Savinje od Celja do Zidanega Mosta, je med prijaznimi dolinicami in griči majhna vasica oziroma zaselek Njivice (po domače Njivce). Leži blizu Reke, v nekdanji katastrski občini Sv. Peter pri Jurkloštru (zdaj Olešče), poldrugo uro zmernega hoda iz Laškega proti vzhodu. Tam je moj dom.

Z Jurkloštrom moj kraj nima nič opraviti. Le kratek čas, v drugem in tretjem desetletju 19. stoletja, ko so delali franciscejski kataster, je bil ta kraj vključen v jurkloštrski okraj. Tako je spomin nanj ostal v imenu katastrske občine, ki pa je zdaj tudi spremenjeno. Da je bil v Jurkloštru skoraj do konca 15. stoletja eden od štirih slovenskih kartuzijanskih samostanov, nam domačinom sploh ni bilo znano. Zanj sem izvedel šele pozneje, ko sem se začel nekoliko bolj zanimati za zgodovino. Je pa bilo to nenavadno, saj smo izraz klošter za samostan vendarle poznali.

Laško z okolico je nekaj posebnega. Tu so se zaradi odročnosti in prometne nepovezanosti zelo dolgo ohranili staroselci, ki so tod živeli, še preden so te kraje zasedli Rimljani in pozneje Slovani. Največje število krajevnih in ledinskih imen je izvedenih iz imena Lah. Z njim so doseljeni Slovani od poznega 6. stoletja našega štetja naprej označevali staroselce in njihove kraje. Taka imena so Laško, Lahomšek, Lahomno, Lahomnica, dve Laški vasi (ena blizu sedanjega Vrha nad Laškim in ena nad Štorami), Lahov Graben, Lažiše in še nekatera. Se veda se je do 15. stoletja, ko so fevdalna gospostva začela podlo

1942

Družinska fotografija jeseni 1942; v zadnji vrsti stojijo z leve: brat **Gustl** *(Avguštin), sestra* **Micika** *(Marija), soseda, brat* **Franček** *(Franc), brat* **Korel** *(Karol) in njegova žena* **Karlina**; *sedijo z leve: oče* **Franc**, *mama* **Micka** *(Marija), ki v naročju drži prvo vnukinjo* **Malčiko** *(Amalijo), sestrin tast; spredaj sedim avtor*

kom dajati priimke, ohranilo nekaj staroselskih imen, na primer Lah, Lahomšek, Laharnar ipd.

V rimskih časih naj bi tekla cesta s severa proti jugu iz Celja, približno mimo sedanje Celjske koče v dolino Reke, nato čez poznejši Sveti Lenart (sedanji Vrh nad Laškim) na Jurklošter, Henino in na Sevnico. Druga cesta pa je tekla iz Celja prek Tremerij in Debra proti Laškemu in naprej proti Rimskim Toplicam, z odcepom v Laškem proti Lahomnem ob potoku Lahomnici, kjer se je pred Tevčami združila s prej omenjeno in zavila na poznejši Sveti Lenart nad Laškim. Vsi ti cestni odseki so po rimskem obdobju propadli in se zarasli. [illegible] mostiču rimske ceste je ohranjen blizu Žigona pod Svetim Le[illegible]hom nad Laškim. Ni pa raziskano, če je res iz rimskih [illegible] iz Celja proti Zidanemu Mostu so ponovno [illegible]letja. Na vzhod in zahod tedaj še ni bilo

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22
1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50
info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org